

Vědomí následku zlého

Božena Cibulková

Zákony života jsou přísné.

Zákony života vládou všude a ve všem, jsou všudypřítomné jako vzduch, který dýchají všichni živí na Zemi.

Ani jediný prášek, jediná kapička vod, neznatelný pohyb tichého vánku, neproklouznou mimo proudy zákonitostí, které tvoří život oživený, naplněný, činný, bohatý jevy a děním.

Člověkem se tato zákonitost na Zemi naplňuje. On ji, jako inteligentní živá vědomá bytost, může postihovat, poznávat, chápat, začleňovat se do ní tak, aby její působnost mu nesla dobrodiní, vývoj a možnost uplatnění.

Šíře zákonů života je nesmírná jako je celé kosmické viditelné i zcela neznámé, rozumem nepoznatelné a nepochopitelné duchové bytí bytostí, věcí a jevů.

V této nekonečné šíři zákonitostí má každá věc své místo. Zákony života promlouvají ke každé zvlášť a vedou ji cestami účelností, užitku, dobra a krásna.

Člověk je postaven do zvlášť upravených zákonů, které mu umožňují poznávat dobré i zlé. Zlé je vše, co nese znaky vychýlenosti z proudu blahodárné působnosti životních sil a mocí lásky. Zlým je nazváno proto, že svými účinky, vlivy a důsledky přináší utrpení, zmatek, rozpor, rozklad a smrt.

Každé, i nepatrné vychýlení z cest přirozených řádů harmonie vztahů mezi bytostmi, věcmi a jevy, strhuje do vírů nepředvídaností, těžkostí, chaosů a komplikovaných situací.

Tak každý má v ruce svůj osud, dobrý i zlý. Dobrý, když hledí na svou cestu pozorně, soustředěně, sleduje každý krok, aby byl prokonán s dobrem a láskou v srdci, s vytrvalou snahou po souladu i sjednocení s vůlí Boží, která klade v cestu všem jen osudy naplněné svatými účely, vznešenými příčinami.

Nesnadný život a bolestné prožitky si připravuje ten, kdo se vymyká nejvyššímu, provždy platnému zákonu míru se vším, se všemi a všude.

Je nutno si uvědomit:

Každý čin nese ovoce.

Každá myšlenka kreslí obraz - čáru zářící, duhově krásnou, nebo temnou a hrozivě černou.

Každé slovo tomuto obrazu dává tvar.

Každý pohyb způsobuje rozvlnění sil života. Zvedá hladinu bytí do vln malých, lehkých, jež jsou podivuhodnou hrou, již sleduje každý rád a s potěšením. Způsobuje však i bouřlivé vlnobití, které se děsí přihlížející v blízkosti.

Každý krok na životní cestě se protiskuje nesmazatelně do prostoru se vším, co klade do jeho bezedna v dobrou, lásce, míru a tvořivé, ušlechtilé vedené činnosti - i co mu dává v hrubých a drsných zvucích neklidného, rozháraného, nemoudrostí i zlem naplněného života.

S těmito jasnými či potměnými cestami, vytvořenými vlastním životem, se setkáváme každý tváří v tvář.

Nejdříve když odcházíme z tohoto světa do jiných prostorů, do času, který je tvořen jen intenzitou prožitku radosti či bolesti.

Vždy znovu se setkáváme se stopami svého myšlení, citu, slova, činu, když prožíváme následky svého dobra, nebo své, i jemné, jakoby neškodně vyhlížející nedokonalosti.

To tehdy, když jsme v těžkostech, nesnázích, nemoci, bolesti, smrti těla; nebo také když nás blaží dobro od jiných, láska těch, jež milujeme - všechny milé věci, příjemné prožitky, vnitřní pohoda a jasný klid myšlení.

♥6 Tyto zásady sdělila Božena Cibulková (1914 - 1995): [Vnitřní obroda](#)

